

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ - ΙΩΑΝΝΟΥ Κεφ. 20, 19 – 31

Αρχαίο Κείμενο

19 Ούσης ὄφιας τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μιᾶς τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνημένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς εἰρήνη ὑμῖν. 20 καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἔχαρουν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. 21 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ ἔγωγε πέμπω ὑμᾶς. 22 καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύση καὶ λέγει αὐτοῖς λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον 23 ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκρατῆνται.

24 Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. 25 ἔλεγον οὖν αὐτῶν οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἔαν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν ὕπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν ὕπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. 26 Καὶ μετ' ἡμέρας ὁκτώ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν εἰρήνη ὑμῖν. 27 εἶπα λέγει τῶν Θωμᾶ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἕδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ ἴνους ἀπιστός, ἀλλὰ πιστός. 28 καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῶν ὁ Κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. 29 λέγει αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἑωράκας με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.

30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀ οὐκ ἔστι τετραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ 31 Ταῦτα δὲ τετραπῶντα ἵνα πιστεύσῃτε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Μετάφραση

19 Την ίδια εκείνη μέρα, δηλαδή την πρώτη μέρα μετά το Σάββατο, όταν βράδιασε κι ενώ οι μαθητές ήταν συγκεντρωμένοι κάπου με κλειστές τις πόρτες, επειδή φοβούνταν τις ιουδαϊκές αρχές, ήρθε ο Ιησούς, στάθηκε στη μέση και τους λέει: «Ειρήνη σ' εσάς. 20 Κι όταν το είπε αυτό, τους έδειξε τα χέρια και την πλευρά Του. Οι μαθητές χάρηκαν που είδαν τον Κύριο. 21 Ο Ιησούς τους είπε πάλι: «Ειρήνη σ' εσάς. Όπως ο Πατέρας έστειλε εμένα, έτσι στέλνω κι εγώ εσάς». 22 Έπειτα από τα λόγια αυτά, φύσηξε στα πρόσωπά τους και τους λέει: «Λάβετε Άγιο Πνεύμα. 23 Σε όποιους συγχωρήσετε τις αμαρτίες, θα τους είναι συγχωρημένες· σε όποιους τις κρατήσετε ασυγχώρητες, θα κρατηθούν έτσι».

24 Ο Θωμάς όμως, ένας από τους δώδεκα μαθητές, που λεγόταν Δίδυμος, δεν ήταν μαζί τους όταν ήρθε ο Ιησούς. 25 Του έλεγαν λοιπόν οι άλλοι μαθητές: «Είδαμε τον Κύριο με τα μάτια μας». Αυτός όμως τους είπε: «Εγώ αν δεν δω στα χέρια του τα σημάδια από τα καρφιά, και δε βάλω το δάκτυλό μου στα σημάδια από τα καρφιά, και δε βάλω το χέρι μου στη λογχισμένη πλευρά του, δε θα πιστέψω».

26 Οχτώ μέρες αργότερα οι μαθητές ήταν πάλι μέσα στο σπίτι, μαζί τους κι ο Θωμάς. Έρχεται ο Ιησούς, ενώ οι πόρτες ήταν κλειστές, στάθηκε στη μέση και είπε: «Ειρήνη σ' εσάς». 27 Έπειτα λέει στο Θωμά: «Φέρε εσύ το δάκτυλό σου εδώ και δεσ τα χέρια μου, και φέρε το χέρι σου και βάλε το στην πλευρά μου. Και μην αμφιβάλεις, αλλά πίστευε». 28 Ο Θωμάς του αποκρίθηκε: «Εσύ είσαι ο Κύριος μου και ο Θεός μου». 29 Του λέει τότε ο Ιησούς: «Πείστηκες επειδή με είδες με τα μάτια σου· μακάριοι εκείνοι που πιστεύουν χωρίς να με έχουν δει».

30 Ο Ιησούς έκανε βέβαια και πολλά άλλα θαύματα μπροστά στους μαθητές του, που δεν είναι γραμμένα σ' αυτό εδώ το βιβλίο. 31 Αυτά όμως γράφτηκαν για να πιστέψετε πως ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο Υιός του Θεού, και πιστεύοντας να έχετε δι' αυτού τη ζωή.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ
Πράξεων 5, 12 – 20

Αρχαίο Κείμενο

12 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Σολομώντος. **13** Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολληᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμετάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός. **14** μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθος ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, **15** ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τίθεναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. **16** συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. **17** Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπέσπευσαν ζήλου. **18** καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἐθεντο αὐτοὺς ἐν τῆρῆσει δημοσίᾳ. **19** ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἠνοίξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐξαίτων τε αὐτοὺς εἶπε· **20** πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ρήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

Μετάφραση

12 Εκείνες τις ημέρες, μέσω των Αποστόλων γίνονταν πολλά εκπληκτικά θαύματα στο λαό. Οι πιστοί συνήθιζαν να συγκεντρώνονται όλοι μαζί στη Στοά του Σολομώντα. **13** Από τους άλλους που ήταν στο ναό κανείς δεν τολμούσε να προσκολληθεί σ'αυτούς, όμως ο λαός τους είχε σε μεγάλη υπόληψη. **14** Όλο και περισσότερα πλήθη από άνδρες και γυναίκες πίστευαν στον Κύριο και γίνονταν μέλη της εκκλησίας. **15** Ακόμη και στις πλατείες έφερναν τους ασθενείς και τους ξάπλωναν σε κρεβάτια και σε φορεία, για να πέσει πάνω σε κάποιον απ' αυτούς έστω και η σκιά του Πέτρου όταν περνούσε. **16** Κι από τις πόλεις που ήταν γύρω στην Ιερουσαλήμ συνέρρεε το πλήθος, φέροντας αρρώστους κι άλλους που τους βασάνιζαν πνεύματα πονηρά· κι όλοι αυτοί γιατρεύονταν. **17** Τότε ο αρχιερέας και όλοι όσοι ήταν μαζί του, δηλαδή αυτοί που ανήκαν στο κόμμα των Σαδδουκαίων, γεμάτοι φθόνο **18** έπιασαν τους αποστόλους και τους έβαλαν στη φυλακή. **19** Αλλά, τη νύκτα, ένας άγγελος Κυρίου άνοιξε τις πόρτες της φυλακής, τους έβγαλε έξω και τους είπε: **20** «Πηγαίνετε στο ναό και κηρύξτε στο λαό το μήνυμα γι' αυτή την καινούρια ζωή».

Λόγοι Αγίων Πατέρων για το φθόνο

Τέτοιος είναι ο φθόνος. Δεν ενέχεται να βλέπει την ευτυχία των άλλων, διότι νομίζει ότι η ευτυχία του πλησίον είναι δική του συμφορά και λιώνει για όλα τα καλά του πλησίον του.

(Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

Όπως η σκουριά φθείρει το σίδηρο, έτσι και ο φθόνος φθείρει την ψυχή που τον κατέχει **(Μέγας Βασίλειος)**

Ο φθόνος κατατρώνει εσωτερικά την καρδιά σαν τη φωτιά που κατακαίει κάποιο συμπιεσμένο σωρό από άχυρα. Και κρύβει μεν από ντροπή την αρρώστια, αλλά δεν είναι δυνατός να την κρύψει παντοτινά. **(Άγιος Γρηγόριος Νύσσης)**

Όποιος με φθονερό βλέμμα κοιτάζει την αξιότητα του άλλου, αυτού η καρδιά δεν είναι εντελώς καθαρή. **(Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης)**

Ο φθόνος είναι δίδαγμα του διαβόλου, αρραβώνας κολάσεως, εμπόδιο στην ευσέβεια, πρόσθετη σπορά εχθρού, δρόμος για την κόλαση, στέρηση της βασιλείας του ουρανού. **(Μέγας Βασίλειος)**

Οι φθονεροί άνθρωποι είναι χειρότεροι και από τους δαίμονες. Διότι οι δαίμονες αισθάνονται άσπονδη έχθρα εναντίον μας, εναντίον όμως των άλλων δαιμόνων κανένα κακό δεν σκέπτονται.

(Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος)